

HỒI THỨ BA MƯƠI LĂM OAI SỐI

Cô gái áo xanh mỉm cười nói :

- Được Phó Hội trưởng nể tình không khiển trách, thì gia chủ tôi thật cảm kích vô cùng. Riêng việc được Phó Hội trưởng ban cho chỗ ngồi, gia chủ tôi nhận rằng ngồi trên những chiếc ghế ở đây, không êm ái bằng ngồi trong kiệu, nên bà ấy muốn ngồi yên trong đó không cần bước ra, vậy xin Phó Hội trưởng hiểu cho !

Không khí trong gian phòng sau khi cô gái áo xanh nói dứt lời, bỗng trở thành nặng nề ngọt ngào vô cùng.

Người áo vàng hạ giọng nói nhỏ với Phong Trần Cuồng Khách :

- Cô gái áo xanh này lại là người theo hầu Huyết Kiệu Chủ Nhân, có lẽ ông lấy lạ lắm chứ?

- Đúng thế ! Huyết Kiệu Chủ Nhân có thể là Lê Thái Hoa không?

- Tám chín phần mười là có thể như vậy !

Sắc mặt của Phong Trần Cuồng Khách bỗng xám ngắt như tro lạnh.

Lúc ấy, bỗng Người Mặt Bạc đứng ở phía trên lại cất tiếng :

- Huyết Kiệu Chủ Nhân không muốn rời khỏi kiệu, thì tôi đây cũng chẳng dám có lời nài ép. Duy có điều tôi muốn biết là bằng hữu hôm nay đến đây với mục đích tham gia lễ ra mắt của Bản hội, hay là có mục đích chi khác?

Từ trong chiếc kiệu bỗng có một giọng nói giá lạnh như băng vọng ra :

- Ta có cả hai mục đích ấy !

- Chẳng hay mục đích thứ hai là chi thế?

- Xin thứ lỗi cho về chỗ không thể nói ra được !

Câu nói của Huyết Kiệu Chủ Nhân vừa dứt, cô gái áo xanh đã từ từ bước đến sát bên cạnh chiếc Huyết Kiệu. Những tia mắt không ngớt nhìn chòng chọc vào Phong Trần Cuồng Khách.

Phong Trần Cuồng Khách nghiêng chặt đôi hàm răng, rồi bất thần đứng phắt dậy, bước thẳng đến phía chiếc Huyết Kiệu.

Thiên Âm Lão Nhân và Người áo vàng thấy đều biến hẳn sắc mặt. Họ biết ý định của Phong Trần Cuồng Khách, là định tìm hiểu Huyết Kiệu Chủ Nhân xem có phải là Lê Thái Hoa không?

Thiên Âm Lão Nhân tuy biết Phong Trần Cuồng Khách đang ở trong một trạng thái hoang mang đau đớn. Nhưng trong không cảnh này, lão ta đâu có thể để mặc cho Phong Trần Cuồng Khách xông vào tìm lấy những sự thiệt hại bất ngờ.

Bởi thế, lão ta nhanh nhẹn tràn tới, nắm lấy người của Phong Trần Cuồng Khách lại, khế quát mắng :

- Lão đệ, không thể lỗ mãng như thế được !

Phong Trần Cuồng Khách đưa mắt kinh ngạc nhìn về Thiên Âm Lão Nhân nói :

- Không, tôi cần tìm hiểu xem bà ta là ai?

- Rồi đây mọi việc tất có ngày sẽ phơi ra ánh sáng. Lão đệ hà tất lại nóng nảy như vậy?

Phong Trần Cuồng Khách tủi ngưu ngồi trở xuống.

Ngay lúc ấy, bỗng có tiếng quát khê của Phó Hội trưởng Ngân Diện Hội :

- Đệ Nhất Hộ Pháp của bản hội đâu rồi?

- Thừa có đệ tử đây !

Trong số tám Người Mặt Bạc đứng ở bên mặt, bỗng có một người bước ra. Phó Hội trưởng Ngân Diện Hội nói :

- Huyết Kiệu Chủ Nhân đã cho các môn nhân của Bản hội phụ trách việc tiếp tân đi ngủ cả rồi, vậy ông hãy ra đánh thức chúng nó dậy !...

Huyết Kiệu Chủ Nhân lạnh lùng :

- Tôi thấy không cần phải đi gọi họ làm gì, giờ đây chắc rằng họ đã thức dậy cả rồi !

- Nếu thế thì ông hãy lui vào !

Vị Đệ Nhất Hộ Pháp liền lên tiếng vâng lệnh, rồi từ từ rút lui về vị trí củ.

Huyết Kiệu Chủ Nhân lại cất tiếng cười lạnh lùng rồi nói :

- Hội trưởng của quý hội phải thực sự bận tịn tọa, hay là có ý xem thường bao nhiêu bằng hữu ở đây?

Phó Hội trưởng Ngân Diện Hội đang định lên tiếng trả lời, thì bỗng nghe từ đằng sau hậu điện có một tiếng quát to :

- Hội trưởng giá lâm !

Câu nói ấy vừa dứt, thì cả gian phòng im phăng phắc. Mấy trăm tia mắt đã dời từ Huyết Kiệu trở về phía hậu điện.

Lúc đó, từ bên trong đang có một người đeo mặc nạ bạc, thân hình cao lớn bước thẳng vào chánh điện dưới sự hộ vệ của bốn gã mặt bạc áo đỏ.

Một bầu không khí nặng nề, bao trùm cả gian Tự Võ Đường.

Hội trưởng Ngân Diện Hội bước đến đứng giữa chiếc bàn hương án, cười nhẹ rồi nói:

- Bản nhân vì lỡ bận tịn tọa chưa xong, nên làm cho các vị bằng hữu võ lâm phải chờ đợi, quả là có lỗi lắm !

Khắp gian phòng vẫn im phăng phắc, không có ai lên tiếng nói chi cả. Hội trưởng Ngân Diện Hội lại to tiếng nói tiếp :

- Hôm nay là ngày ra mắt của bản hội nên mời các vị bằng hữu võ lâm đến tham gia đại lễ này. Trước hết là để liên lạc về tình cảm, kế đó là muốn gặp mặt để bàn bạc

với các vị bằng hữu một việc, mong các vị bằng hữu hiểu cho về chỗ Bản nhân xây dựng nên tổ chức này không phải là chuyện dễ, chân thành tương trợ cho Bản nhân !

Ông dừng câu nói lại trong giây lát, mới tiếp :

- Nơi đây không phải là Tổng đường của bản hội, nhưng Bản nhân khi làm lễ khao phái và trao cờ, muốn đem mọi lễ lối tổ chức nói rõ lại cho các vị bằng hữu vô lâm nghe.

Nguyên Tổng đường của bản hội đặt tại một địa điểm bí mật, bên dưới chia làm bốn Đường, đặt rải rác bốn nơi, tức gồm có Tụ Trung Đường, Tụ Dũng Đường, Tụ Anh Đường và Tụ Võ Đường. Mỗi Đường có một vị Đường chủ cầm đầu để tiếp xúc với Bản nhân hầu truyền lệnh xuống bên dưới.

Ngoài bốn Đường nói trên, Bản hội còn có Phó Hội trưởng, Hình Ty Ty Chủ, Tứ Đường Tổng Giám, và bốn vị hộ giá.

Riêng về kỷ luật, là điều rất cần của một môn phái, nên Bản hội cũng đặt ra tám vị Chấp Pháp Trưởng Lão. Đồng thời đặt ra các điều kỷ luật cho Ngân Diện Hội. Từ Bản nhân cho đến bất cứ môn đồ nào ai vi phạm các điều luật ấy, thì sẽ bị trừng trị bằng cực hình ngay !

Sau khi Hội trưởng Ngân Diện Hội nói dứt lời, từ phía sau hậu điện bỗng có một gã mặt bạc đi thẳng đến trước thần điện, thưa bẩm điều chi với người Phó Hội trưởng. Liên đó, Phó Hội trưởng Ngân Diện Hội to tiếng nói rằng :

- Giờ hành lễ bắt đầu, truyền lệnh cho tất cả đệ tử bản môn lần lượt tiến vào điện!

Tức thì, gã mặt bạc vừa rồi bước trở ra, quát lớn :

- Truyền lệnh...tất cả đệ tử vào điện !

Tiếng quát chưa dứt, thì đã có trên một trăm người mang mặt nạ bạc, sắp hàng lần lượt bước vào rất có trật tự. Họ đến đứng thành nhiều hàng trước chánh điện.

Người Mặt Bạc vừa rồi lại to tiếng nói :

- Tám vị Chấp Pháp Trưởng Lão đâu rồi?

- Đệ tử có mặt đây !

Liên đó, có tám Người Mặt Bạc áo tía, từ hậu điện bước ra, đứng hai bên thần điện. Người cầm đầu trong tám Người Mặt Bạc áo tía đó, bước đến trước bàn hương án, hướng về bức tượng Người Mặt Bạc treo trên cao, quỳ xuống làm lễ. Y lẩm bẩm khấn vái chi trong miệng một lúc thật lâu mới đứng lên, cất tiếng to nói rằng :

- Hội trưởng tuyên thệ !

Tức thì, vị Hội trưởng Ngân Diện Hội bước ra trước bàn hương án, quỳ xuống. Người Mặt Bạc áo tía ấy liền to tiếng nói :

- Bản tịch thay mặt cho bảy vị Chấp Pháp Trưởng Lão để trao cờ. Vậy, Hội trưởng có bằng lòng thề trước bức tượng của Ngọc Diện Thiên Quân là sẵn sàng đem hết khả năng phát huy bản hội hay không?

- Đệ tử bằng lòng?

- Ông có bằng lòng thương yêu đệ tử của bản hội như thương yêu chính bản thân

của mình không?

- Đệ tử xin thề !
- Ông có bằng lòng gìn giữ kỷ luật của bản hội không?
- Đệ tử xin thề !

Hội trưởng Ngân Diện Hội tuyên thệ xong thì Người Mặt Bạc áo tía ấy từ trên bàn hương án lấy ra một lá cờ nhỏ, to tiếng nói :

- Bản Chấp Pháp thay mặt chủ tọa, trao lá cờ này cho ông, chỉ khi nào người chết đi lá cờ này mới bị hủy diệt, cũng như một ngày nào lá cờ này còn tồn tại, thì người cũng không thể trốn tránh trách nhiệm được. Giờ đây ông nhận lấy lá cờ này để chính thức làm Hội trưởng của bản hội. Vậy ông hãy tuyên thệ để nhận cờ !

Sau khi Hội trưởng Ngân Diện Hội đưa tay thề rất nặng nề, liền nhận lấy một lá cờ vàng hình tam giác, bên trên có thêu một chiếc mặt nạ bạc, rồi đứng lên.

Lúc đó, ngoại trừ tám vị hộ pháp ra, còn thì tất cả môn nhân của Ngân Diện Hội đều quỳ xuống nói to rằng :

- Đệ tử xin ra mắt Hội trưởng, cung chúc vạn tuế vô cương !

Hội trưởng Ngân Diện Hội cười lạnh lùng, rồi vung cây cờ lệnh trong tay nói :

- Xin mời đệ tử của bản hội hãy đứng lên !
- Xin đa tạ Hội trưởng !

Thế rồi, toàn thể môn nhân Ngân Diện Hội đều đứng cả dậy. Hội trưởng Ngân Diện Hội bèn đưa mắt quét qua khắp gian phòng, nói :

- Bản hội đều dùng mặt nạ bằng bạc, cho nên chớ nói chi đến các bạn võ lâm ở ngoài, không thể phân biệt được ai là Hội trưởng, ai là môn nhân, mà ngay đến bản Hội trưởng đây cũng không thể nhận ra được ai là ai. Vì vậy, bản Hội trưởng có chế ra một thứ mực rất đặc biệt, và sẽ viết một dấu hiệu riêng lên chiếc mặt nạ bạc của mỗi người.

Nói đến đây, vị Hội trưởng liền móc ra một cây bút lông và một chai mực, to tiếng nói :

- Xin mời Phó Hội trưởng bước đến !

Vị Phó Hội trưởng bừa bước đến nơi, Hội trưởng Ngân Diện Hội liền chấm bút vào mực, nhanh nhẹn viết lên chiếc mặt nạ của người này một chữ “Phó”.

Kế đó, vị Hội trưởng Ngân Diện Hội lại lần lượt viết lên chiếc mặt nạ của Hình Ty Ty Chủ một chữ “Hình”, của Tổng giám một chữ “Tổng,... Kỳ dư, trên những chiếc mặt nạ của các môn nhân thường, đều viết một chữ “Ngân”.

Viết xong, vị Hội trưởng Ngân Diện Hội bèn nói :

- Thứ mực này khi đã viết vào chiếc mặt nạ, ở xa trông thấy màu đen, nhưng lại gần thì hóa ra màu đỏ, bất luận một thứ thuốc chi cũng không thể tẩy sạch được...

Câu nói của vị Hội trưởng Ngân Diện Hội chưa dứt, bỗng nghe Huyết Kiệu Chủ Nhân cất giọng lạnh lùng ngắt lời nói :

- Vậy chẳng rõ trên chiếc mặt nạ của vị Hội trưởng sẽ viết chữ chi?

Hội trưởng Ngân Diện Hội liền đáp :

- Sẽ viết chữ “Vương” !

Huyết Kiệu Chủ Nhân cười khanh khách, nói :

- Rõ là lớn lối ! Chẳng hay Hội trưởng có tài đúc đến đâu mà lại viết chữ Vương lên chiếc mặt nạ của mình?

Hội trưởng Ngân Diện Hội cười ngạo nghễ :

- Tôi là Hội trưởng của bản hội, vậy tất nhiên là có tư cách dùng chữ Vương. Hơn nữa, nếu luận về võ công, thì...

Huyết Kiệu Chủ Nhân lạnh lùng nói :

- Thì thế nào?

- Thì cũng có thể xưng “Vương” được !

- Ông quả thật là người lớn lối !

- Bản Hội trưởng chắc là các bằng hữu trong võ lâm nhiều người chưa chịu phục. Vậy cũng được, để đến chừng các vị đều tâm phục tất cả, thì bản Hội trưởng sẽ dùng đến chữ “Vương” cũng không muộn !

Thiên Âm Lão Nhân cười to :

- Tốt lắm, tốt lắm ! Lý mô bất tài nhưng cũng muốn ra trước để xin lĩnh giáo ít thế võ tuyệt nghệ, dùng để xưng “Vương” của Hội trưởng !

Lúc bấy giờ, tất cả số quần hùng có mặt, đều không khỏi biến sắc. Vì Hội trưởng Ngân Diện Hội mà lại xưng Vương thì quả là chẳng xem số nhân vật võ lâm có mặt hôm nay ra chi cả.

Thiên Âm Lão Nhân vừa nói dứt lời, liền vung chiếc gậy lên, rồi đứng phắt dậy, bước thẳng ra giữa điện.

Không khí trong phòng vì thế mà ngột ngạt một mùi sát phạt.

Huyết Kiệu Chủ Nhân bỗng nhiên quát :

- Thiên Âm Lão Nhân hãy lùi lại !

Tiếng quát ấy của Huyết Kiệu Chủ Nhân đã khiến Thiên Âm Lão Nhân phải dừng chân bước lùi một bước. Huyết Kiệu Chủ Nhân lại lạnh lùng quát :

- Trận đấu thì phải để cho tôi !

Thiên Âm Lão Nhân cũng tự biết rằng mình có ra đánh nhau với đối phương cũng chưa hẳn đã nắm chắc được phần thắng. Bởi thế, khi nghe lời nói của Huyết Kiệu Chủ Nhân thì ông bèn nghĩ rằng :

- Nếu bà mà đánh không lại, thì Chương môn của ba phái lớn cũng đành cụp đuôi lùi ra về mà thôi...

Nghĩ thế, nên lão ta liền gật đầu, rồi bước trở về chỗ ngồi yên !

Hội trưởng Ngân Diện Hội liền cất tiếng cười ngạo nghễ, nói :

- Bằng hữu ngồi trong chiếc kiệu đó, thật lắm điều bất tiện. Sao chẳng chịu bước ra để mọi người được dịp chiêm ngưỡng phong thái?

Huyết Kiệu Chủ Nhân cười lạnh lùng nói :

- Hội trưởng muốn tôi bước ra cũng không khó chi, vậy tôi xin hỏi ông có gan dám gỡ chiếc mặt nạ xuống hay không? Như vậy, để cho các bằng hữu võ lâm có cơ hội nhìn thấy chân diện mục của vị Hội trưởng sắp xưng Vương như ông?

Câu hỏi ấy của Huyết Kiệu Chủ Nhân đã làm cho Hội trưởng Ngân Diện Hội trợn mắt lú lưởi, thực lâu nói chẳng nên lời...

Thốt nhiên, từ bên ngoài có một giọng nói to vọng lại :

- Độc Nhãn Hắc Lang Thích Đình Nhạn đến !

Bảy tiếng “ Độc Nhãn Hắc Lang Thích Đình Nhạn vừa thốt ra, cả gian phòng không ai bảo ai, đồng thanh “ô” lên một tiếng kinh hãi.

Thiên Âm Lão Nhân, Phong Trần Cuồng Khách và người áo vàng đều buột miệng kêu lên thành tiếng :

- Cái chi...Thích Đình Nhạn?

Vị Tổng giám Ngân Diện Hội có thân hình bé nhỏ xinh xắn đang ngồi ở phía trái cũng bất thần đứng phắt dậy !

Liên đó, có một giọng nói sang sảng từ phía ngoài cửa vọng vào làm cho tất cả những người hiện diện đều đổ dồn tia mắt về phía ấy.

Thế là, ai nấy đều trông thấy rõ một chàng thiếu niên thân hình vạm vỡ da đen nạm, chỉ còn một con mắt độc nhất, từ ngoài đang dũng dạt tiến thẳng vào trong phòng.

Thiên Âm Lão Nhân vui mừng như điên, nói :

- Quả đúng là Hắc Lang đến kia rồi !

Mấy trăm cặp mắt sáng ngời đều tập trung cả vào khuôn mặt của Thích Đình Nhạn. Thích Đình Nhạn cất tiếng cười dài, nụ cười của chàng trông hết sức lạnh lùng hung tợn, nói :

- Kẻ hèn này, đã đến chậm một bước, không kịp dự lễ ra mắt trọng đại của Ngân Diện Hội từ giờ phút đầu !

Việc Thích Đình Nhạn xông vào khu rừng Tử Vong Lâm mọi người ai cũng đều biết hết, thế sao hôm nay chàng lại xuất hiện nơi đây? Đây thực là một việc mà ai nấy đều nhận rằng không thể có được.

Thích Đình Nhạn đưa mắt quét qua khắp nơi một lượt, trông thấy Thiên Âm Lão Nhân, Phong Trần Cuồng Khách, và người áo vàng đều có mặt thì không khỏi khẽ giật mình. Chàng bèn lắc người vọt nhẹ nhàng đến trước mặt Thiên Âm Lão Nhân, nói :

- Ba vị lão tiên bối, sao lại có vẻ sững sốt thế? Có lý đâu đã quên mất Thích Đình Nhạn tôi rồi hay sao?

Thiên Âm Lão Nhân nói lấp bắp :

- Người không có...?

- Nếu tôi đã chết rồi, hôm nay làm sao đến đây được?

Hội trưởng Ngân Diện Hội cười to, nói :

- Ông bạn họ Thích, tuổi trẻ tài cao, tên tuổi lừng lẫy cả chốn giang hồ. Bởi thế, nếu hôm nay không có ông bạn họ Thích đến, thì...Ha ha, cuộc lễ này tất sẽ kém long trọng nhiều lắm đó !

Thích Đình Nhạn cười tự nhiên, rồi quay qua hỏi Thiên Âm Lão Nhân :

- Vậy tôi đã đến muộn rồi hay sao?

Vietkiem.com